

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M. U., narozený X, trvale bytem X,
adresa pro doručování: Poste restante, Pošta Plzeň 1, Solní 260/20,
301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 6.1.2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.11.2022 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.11.2022 č.j. X se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 67,-Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet žalobce.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 6.1.2023 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3.11.2022 č.j. X, jímž žalovaná rozhodnutí č. j. X ze dne 10. 5. 2022 zcela změnila takto:
 - I. Pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se žádost účastníka řízení

o přiznání invalidního důchodu zamítá.

II. Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) ve spojení s ustanovením § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se účastníku řízení zastavuje ode dne 24.12.2022 výplata invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně.

2. **V odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.11.2022** žalovaná mimo jiné uvedla, že prvoinstančním rozhodnutím ze dne 10.5.2022 podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), účastníku řízení, tj. *žalobci*, přiznala od 1.2.2021 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 5.214,- Kč měsíčně, který zvýšila (valorizovala) od 1.1.2022 na částku 5.886,- Kč měsíčně a od červnové splátky roku 2022 na částku 6.049,- Kč měsíčně a toto rozhodnutí mu doručovala na dodejku ode dne 12.5.2022. Podkladem pro rozhodnutí ze dne 10.5.2022 byl posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město, který v posudku ze dne 16.2.2021 konstatoval, že žalobce je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35% od 1.2.2021. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%. Dále lékař OSSZ Plzeň-město uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je VAS C páteře s přihlédnutím k psychickým problémům bez známek psychotického postižení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce písemné námitky, které registrovala dne 5.8.2022 ČSSZ, pracoviště Plzeň, a ve kterých namítal, že se odvolává na posudek jeho zdravotního stavu, že má silné bolesti hlavy, nohou a rukou, které ho upoutaly na lůžko, že má závratě a nevolnost, jeho chůze je omezena na pár kroků, je odkázán na pomoc druhé osoby, běžné úkony nezvládá a navíc nemá zdravotní pojištění a nemůže se léčit. ČSSZ v rámci tohoto námitkového řízení nechala přezkoumat zdravotní stav a pracovní schopnost žalobce lékařem ČSSZ, pracoviště Plzeň, a z přezkumného posudku lékaře ČSSZ, pracoviště Plzeň, ze dne 27.9.2022 pak zjistila, že žalobce **není invalidní** dle § 39 odst. 1 zákona, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%, den zániku invalidity určil lékař ČSSZ 13.7.2022, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. (postižení nervové soustavy), položce 9a (postižení středního ucha bradavkového výběžku - vleklé záněty s často recidivujícím výtokem vzdorujícím léčbě) přílohy vyhlášky, tj. 10%. V přezkumném posudku o invaliditě ze dne 27.9.2022 lékař ČSSZ konstatoval, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je dominující smíšená polyneuropatie toxometabolické etiologie (alkohol, benzodiazepiny, opiáty) s lokomocí o širší bázi.

Také bylo uvedeno, že lékař ČSSZ v přezkumném posudku konstatoval, že lékařem OSSZ Plzeň-město byl žalobce posouzen za použití uvedeného PK a posudkové rozvahy, hodnocení je nevalidní, neakceptovatelné a ve světle doložených odborných nálezů neodůvodněně nadhodnocené při použití nesprávného posudkového kritéria. Při hodnocení bylo vycházeno

z odborných nálezů, které měl k dispozici lékař OSSZ Plzeň-město a na jejich základě lékař ČSSZ dospěl k závěru, že posudkový závěr lékaře OSSZ Plzeň-město ze dne 16.2.2021 nelze potvrdit. Žalobce proto nesplňuje posudková kritéria invalidizace, proto není invalidní ode dne 13.7.2022 a žalovaná, která se v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ze dne 10.5.2022 pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah, a shledala námitky nedůvodnými. ČSSZ nezbylo, než žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu zamítnout pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona (výrok 1. rozhodnutí o námitkách), protože v přezkumném posudku ze dne 27.9.2022 lékař ČSSZ konstatoval, že žalobce není invalidní ode dne 13.7.2022, protože poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10% a dále podle § 56 odst. 1 písm. c) pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona zastavit ode dne 24.12.2022 výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně (výrok 2. rozhodnutí o námitkách), čímž žalovaná zcela změnila napadené rozhodnutí ze dne 10.5.2022 podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

3. V žalobě žalobce obsáhle vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím s tím, že mu byl přiznán žalovanou invalidní důchod I. stupně pro 35% pokles míry pracovní schopnosti a dnem vzniku invalidity 1.2.2021 a dne 11.5.2022 požádal o změnu výše invalidní důchodu poskytovaného pro invaliditu I. stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Rozhodnutím žalované ze dne 15.7.2022 č.j. R-15.7.2022-428/X bylo o jeho žádosti rozhodnuto tak, že míra poklesu pracovní schopnosti je 40%, a proto se žádost zamítá a nadále mu náleží invalidní důchod pro invaliditu 1. stupně. Proti tomuto rozhodnutí podal námitky, o kterých bylo rozhodnuto tak, že v době vydání výše uvedeného rozhodnutí nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť míra poklesu pracovní schopnosti byla pouhých 10%. Rozhodnutí o nepřiznání invalidního důchodu ze dne 3.11.2022, č.j. X, mu bylo doručeno dne 8.11.2022. Dále popsal svůj zdravotní stav i sociální situaci a uvedl, že se ztotožnil s rozhodnutím po řízení probíhajícím v roce 2021, kdy byl stanoven pokles jeho pracovní schopnosti o 35%. Jeho zdravotní stav se však začal značně zhoršovat, již v té době bydlel ve vraku dodávky a šance na získání bydlení byly z důvodu jeho slovenské státní příslušnosti nulové, rozhodl se vrátit se na Slovensko a získat bydlení zde. Bohužel narazil na nepřívětivý slovenský systém sociální péče a žádné bydlení nezískal. K tomu se mu stala nehoda při vystupování z vlaku, po níž již není schopen chodit. K žádosti o změnu výše invalidního důchodu přikládal lékařské zprávy od slovenských lékařů, k jejichž péči a přístupu má výhrady. Jednalo se o lékaře, které viděl poprvé v životě a poté, co jim vylíčil svou osobní situaci, přistupovali k němu s despektem jako k bezdomovci, co chce využívat slovenský sociální systém. Tomu odpovídají i lékařské zprávy, které následně sepsali. S vyzněním těchto zpráv se z velké míry neztotožňuje, avšak po návratu zpět do České republiky nebyl schopen absolvovat nová lékařská vyšetření u lékařů, kteří ho znají, a tak k žádosti přiložil pouze tyto zprávy zkreslující jeho zdravotní stav. Má za to, že k těmto lékařským zprávám by se nemělo přihlížet, neboť se jedná o zhodnocení zdravotního stavu jinými než českými lékaři, kdy metody zjišťovací a vyhodnocující zdravotní stav mohou být odlišné, stejně jako vzdělání lékařů a metodické pokyny jim zadávané. Rovněž nesouhlasil se závěrem psychiatricky MUDr. J. B., která mu nediagnostikovala depresivní poruchu, pro kterou se léčí již několik let a namísto toho mu diagnostikovala závislost na alkoholu, která však rozhodně není aktuální, neboť alkohol nepije již minimálně 3 roky, což jí sdělil, ona dané uvedla do lék. zprávy, avšak v závěru přesto stanovila diagnózu závislosti na alkoholu.

Žalobce též uvedl, že posudkový lékař žalované ve svém posudku uvádí, že jeho zdravotní stav je zřejmě výrazně ovlivňován dlouhodobým užíváním alkoholu, s tím nesouhlasil, neboť s užíváním alkoholu již před 3 lety přestal. Pokud posudkový lékař MUDr. P. E. došel k závěru, že pokles míry pracovní schopnosti žalobce je o pouhých 10%, pak by měl dané řádně odůvodnit a prokázat, že pokles zdravotního stavu je zapříčiněn sníženou životní aktivitou a alkoholickou anamnézou. Dle žalobce uvedený lékař přehlíží mnohé lékařské zprávy, ve kterých je popsán zdravotní stav žalobce ve vztahu k pohybovým schopnostem, když MUDr. O. K., praktický lékař, ve své zprávě ze dne 16.6.2022 několikrát uvádí, že žalobce je upoután na invalidní vozík, což je stav, který trvá doposud. Vzhledem k diagnostikované polyneuropatii a dalším diagnózám není reálné, že by se jeho zdravotní stav od roku 2021 zlepšil a bylo by možné rozhodnout o odebrání invalidního důchodu I. stupně, naopak se jeho zdravotní stav výrazně zhoršil.

Také žalobce připomněl, že je v odůvodnění rozhodnutí o nepřiznání invalidního důchodu ze dne 3.11.2022 nesprávně uvedeno, že rozhodnutím žalované ze dne 10.5.2022 mu byl od 1.2.2021 přiznán invalidní důchod I. stupně, což není pravdou. Má za to a dle spisové dokumentace je zřejmé, že 10.5.2022 v jeho věci žalovaná žádné rozhodnutí nevydala. Žalovaná o jeho žádosti o zvýšení invalidního důchodu rozhodla rozhodnutím ze dne 15.7.2022 č.j. R-- 428/ X tak, že se žádost na změnu výše invalidního důchodu zamítá a nikoliv, že je mu invalidní důchod přiznán. Rovněž je v odůvodnění mylně uvedeno, že míra jeho poklesu pracovní schopnosti byla o 35 %, ta byla stanovena v předchozím řízení posudkem žalované ze dne 16.2.2021. V rámci řízení o změnu výše invalidního důchodu byl vydán žalovanou posudek ze dne 14.7.2022, kterým byla stanovena 40% míra poklesu pracovní schopnosti. Je zde tedy patrná neznalost spisového materiálu ze strany žalované, která na základě své neznalosti spisu učinila nesprávné rozhodnutí, které znatelně zasáhlo do jeho práv. Vzhledem k diagnostikované polyneuropatii a dalším diagnózám není reálné, že by se jeho zdravotní stav od roku 2021 zlepšil a bylo by možné rozhodnout o odebrání invalidního důchodu I. stupně. Naopak se jeho zdravotní stav výrazně zhoršil, což souvisí s nehodou při vystupování z vlaku, tak s jeho životní situací, kdy je osobou bez domova, a z důvodu bolestí jen celé dny leží v autě. V tomto stavu není schopen vykonávat žádnou práci, neboť urputné bolesti ho uvrhávají do silných depresí a ztráty motivace k čemukoli, což však žalovaná v rámci řízení vůbec nehodnotila.

Žalobce dále namítal, že když posudkový lékař žalované vyhodnotil, že nebude přihlížet k lék. zprávám svědčícím o jeho upoutání na invalidní vozík, měl být nepochybně podroben osobní zjišťovací prohlídce před posudkovým lékařem žalované. Učinění závěrů posudkového lékaře, který z lékařské dokumentace vybral pouze informace pro něj zajímavé tak, aby podpořil svou stereotypní představu o jeho osobě jakožto osobě bez domova závislé na alkoholu a jiných látkách, nelze brát jako věrohodné a směrodatné při určování míry poklesu pracovní schopnosti. Uvedl též, že považuje za pochybení žalované, že ve svých posudcích a rozhodnutích uvádí různé zkratky (zřejmě diagnóz), které jsou však pro něho nesrozumitelné a neví tak, na základě čeho

žalovaná rozhodla.

Podle žalobce je patrná neobjektivita a neprofesionalita, když je v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, že je bezdomovec a má za to, že na základě této skutečnosti jej žalovaná diskriminovala a zkrátila na jeho právech, kdy posoudila jeho situaci jinak, než jak by posoudila obdobnou situaci člověka, jež má bytovou situaci vyřešenou, a je přesvědčen, že skutečnost, že je osobou bez domova, neměla být vůbec uváděna ani brána jakkoliv v

potaz. Posudkový lékař zcela evidentně však hodnotil více jeho sociální situaci než zdravotní stav, celkovou výkonnost a těžce omezenou schopnost vykonávat denní, pracovní a sociální aktivity, tedy rozhodnutí je provázáno nezákonným a nesprávným uvážením. Žalobce rozhodně rozporoval tvrzení žalované, že si svůj zdravotní stav způsobil vlastní řízenou sebedestruktivitou užíváním psychoaktivních látek, jak je uvedeno v anamnéze, když od mladých let se léčil na psychiatrii, bylo mu diagnostikováno několik psychiatrických diagnóz, mj. i depresivní porucha, přičemž je všeobecně známo, že lidé s tímto onemocněním mají sklon k návykovým látkám a závislostnímu chování, proto primární příčinu tedy vidí v dlouhodobě špatném psychickém stavu, v jehož důsledku v minulosti užíval alkohol. Podle něho mělo být jeho onemocnění podřazeno pod kapitolu V položku 2b) vyhlášky, kdy by měla být míra jeho poklesu pracovní schopnosti stanovena v rozmezí 70 - 80%.

Žalobce také uvedl, že v nedávné době zmocnil přítelkyni k nahlédnutí do spisové dokumentace vedené žalovanou, kde zjistil, že mu mnoho listin nebylo doručeno, což bylo způsobeno vadným doručováním. Jako svou adresu pro doručování uváděl Solní 20, 301 00 Plzeň, což je adresa České pošty s.p., kam mu běžně chodí zásilky již několik let, je s podivem, že některé doručované písemnosti mu na tuto adresu doručeny byly a jiné nikoli a žalovanou to nevedlo k reklamování doručení nedoručených listin. Takto nebyl seznámen s celým průběhem řízení a bylo mu odepřeno právo se vyjadřovat a podílet na jeho průběhu. Závěrem žalobce uvedl, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nesprávného a nedostatečného zjištěného skutkového stavu, proto navrhl zrušení rozhodnutí žalované ze dne 3.11.2022 a uložit jí, aby znovu rozhodla v řízení o změnu výše invalidního důchodu.

4. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 16.2.2021 vyplývá, že žalobce byl uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně od 1.2.2021 pro zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%. Dále ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 13.7.2022 vyplývá, že v řízení o změnu stupně invalidity byl žalobce nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně pro zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 27.9.2022 ČSSZ-pracoviště Plzeň (žalobce jednání nebyl přítomen) vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 9a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, zánik invalidity stanoven dnem 13.7.2022.
5. **Žalovaná dne 3.3.2023** ve svém vyjádření k žalobě mimo jiné uvedla, že napadené rozhodnutí ze dne 3.11.2022 bylo žalobci dle dodejky doručeno dne 12.11.2022 a dále, že přípisem ze dne 14.5.2021 č.j. PD-14.5.2021-428/X doručeným žalobci dne 5.6.2021 mu žalovaná sdělila, že mu bude ode dne 24.6.2021 v souladu s čl. 50 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (dále jen **Nařízení 987/2009**) poskytovat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, podle ust. § 38 zákona, a to v prozatímní výši stanovené podle čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č.

883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen **Nařízení 883/2004**), kdy žalovaná vycházela z posudku OSSZ Plzeň-město ze dne 16.2.2021, jímž byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně od 1.2.2021. Poté žalovaná rozhodnutím ze dne 10.5.2022 č.j. R-10.5.2022-412/X rozhodla ve věci žádosti žalobce o invalidní důchod tak, že dle § 38 písm. a) zákona a s přihlédnutím k článku 46 a článku 52 odst. 1 Nařízení 883/2004, se od 1.2.2021 přiznává invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, kdy také vycházela z posudku OSSZ Plzeň-město ze dne 16.2.2021. Rozhodnutí ze dne 10.5.2022 doručovala žalovaná na dodejku ode dne 12.5.2022 a bylo doručeno fikcí dne 26.5.2022.

Dále bylo uvedeno, že žalobce dne 11.5.2022 požádal o změnu výše invalidního poskytovaného pro invaliditu prvního stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu, o níž bylo rozhodnuto rozhodnutím ze dne 15.7.2022 č.j. X tak, že podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona se žádost zamítá s tím, že mu nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, když bylo vycházeno z posudku OSSZ Plzeň-město ze dne 13.7.2022, podle kterého byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Žalobce podal námitky, které registrovala dne 5.8.2022 ČSSZ, pracoviště Plzeň, neboť nesouhlasil s posudkem OSSZ Plzeň-město ze dne 13.7.2022, což lze seznat z čísla jednacího, které je uvedeno na těchto námitkách.

Rovněž bylo uvedeno, že žalovaná se domnívala, že žalobce podává námitky proti jejímu rozhodnutí ze dne 10.5.2022 a rozhodla rozhodnutím ze dne 3.11.2022 tak, že se žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu zamítá a současně se žalobci zastavuje výplata invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně ode dne 24.12.2022, přičemž vycházela z přezkumného posudku lékaře žalované v rámci námitkového řízení ze dne 27.9.2022, dle něhož žalobce nebyl invalidní, protože jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10% a den zániku invalidity určil lékař žalované 13.7.2022. V posudku ze dne 27.9.2022 lékař ČSSZ mimo jiné uvedl, že ani přezkumem zdravotního stavu nebylo zjištěno funkční postižení takové závažnosti, aby indikovalo invalidizaci žalobce a jeho zdravotní stav byl dostatečně zhodnocen 10%, když lékař OSSZ Plzeň-město v posudku ze dne 16.2.2021 nezhodnotil zdravotní stav žalobce řádně a žalobce nesplňuje posudková kritéria invalidizace, není invalidní ode dne 13.7.2022. Závěrem žalovaná uvedla, že rozhodla o námitkách žalobce napadeným rozhodnutím, evidentně však zaslané námitky směřovaly proti rozhodnutí ze dne 15.7.2022 a ponechala na zvážení soudu, zda provede důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb.

6. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 3.11.2022 bylo podle založené dodejky žalobci doručeno dne 12.11.2022. Dále z něho vyplývá, že rozhodnutí ze dne 10.5.2022 žalobci nebylo doručeno, jak je patrné ze založené obálky, na níž je uvedeno: zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 16.5.2022, uložit do 26.5., zásilka byla vrácena odesilateli dne 27.5.2022 a ČSSZ došla dne 30.5.2022 dle podacího razítka. Naproti tomu rozhodnutí ze dne 15.7.2022 bylo žalobci dle dodejky doručeno dne 25.7.2022. Pokud se týká námitek žalobce, které byly doručeny dne 5.8.2022 na ČSSZ, pracoviště Plzeň, je z obsahu patrné, že směřovaly na OSSZ (Plzeň-město), neboť na nich bylo uvedeno pouze jméno (MUDr.) V. OSSZ a žalobce vyjádřil nesouhlas s posudkem tohoto posudkového lékaře, který vypracoval posudky o zdravotním stavu žalobce dne 16.2.2021 a 13.7.2022, jak je zřejmé z obsahu posudkového spisu výše uvedeného. Kdo na písemnost sepsanou žalobcem bez uvedení data připsal číslo jednací předmětného posudku ze dne 13.7.2022 vypracovaného MUDr. V., není zřejmé (evidentně se jedná o rukopis jiné osoby) a z jakého důvodu nebyl žalobce

vyzván žalovanou, aby upřesnil, jaké rozhodnutí vlastně napadá, když v mezidobí mu bylo doručeno rozhodnutí ze dne 15.7.2022, také nelze zjistit. Vzhledem k tomu, že v dávkovém spisu nejsou jednotlivé listiny očíslovány, nelze ani zjistit, kdy byla do spisu založena „Žádost o změnu výše invalidního důchodu“ ze dne 11.5.2022, posudek OSSZ Plzeň-město ze dne 13.7.2022 „O invaliditě- prohlídka zjišťovací, žádost o změnu výše invalidního důchodu“ (založena je i kopie „Posudku o invaliditě“ ze dne 13.7.2022 zaslaná žalobci), rozhodnutí ze dne 15.7.2022 a dodejka prokazující jeho doručení žalobci dne 25.7.2022.

7. K obsahu dávkového spisu soud podotýká, že ze založené žádosti o invalidní důchod sepsané dne 18.1.2021 na OSSZ Plzeň-město, z žádné jiné písemnosti ani z obálky vrácené s rozhodnutím ze dne 10.5.2022 není patrné, že žalobcem uvedená doručovací adresa je sídlo České pošty Plzeň 1, Solní 20, 301 00 Plzeň, tudíž se jedná o doručování Poste restante, proto nelze použít fikci pro doručení uvedeného rozhodnutí. Rovněž soud zjistil, že na rozhodnutí žalované ze dne 10.5.2022 i 15.7.2022 není vyznačeno, kdy nabyly právní moci.
8. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
9. Dle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
10. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
11. Podle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a

právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 3.11.2022, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

12. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované z důvodů v ní uvedených. V této projednávané věci soud s ohledem na všechny shora uvedené a zjištěné skutečnosti zjistil, že napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.11.2022 se však zcela míjí s nedatovanými námitkami žalobce, které totiž směřovaly proti posudku OSSZ Plzeň-město vypracovaného MUDr. V. dne 13.7.2022 a tedy proti rozhodnutí žalované ze dne 15.7.2022 vydanému na základě uvedeného posudku, ale nikoli proti rozhodnutí ze dne 10.5.2022, jak se domnívala žalovaná, přičemž toto rozhodnutí nebylo dosud žalobci doručeno a to ani fikcí dne 25.6.2022.
13. Soudu nezbyvá než konstatovat, že napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.11.2022 nemělo být v takové podobě vůbec vydáno, protože pokud by se skutečně jednalo o námitky vůči rozhodnutí ze dne 10.5.2022, které podle žalované bylo žalobci doručeno fikcí dne 25.6.2022, tak by námitky doručené na pracoviště žalované v Plzni dne 5.8.2022 byly podány evidentně opožděně; s velkou pravděpodobností však byly předmětné námitky doručeny na OSSZ Plzeň-město, což lze dovodit z nálepky na nich umístěné (ČSSZ ESS 44006s2F170B35DA). Námitky lze podat do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, což by bylo uplynulo s ohledem na údajnou fikci doručení dne 25.7.2022 a tento den by byl posledním pro jejich podání. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.11.2022 žalovaná uvedla, že rozhodnutí ze dne 10.5.2022 bylo doručováno ode dne 12.5.2022, ale takovouto formulací nelze souhlasit. Žalovaná byla povinna zjistit, zda a kdy bylo rozhodnutí ze dne 10.5.2022 žalobci doručeno a tedy následně zjistit, zda byly námitky podány včas. Tento zásadní úkon žalovaná neprovedla a tím způsobila vady řízení v této věci.
14. S ohledem na obsah napadeného rozhodnutí se soud domnívá, že pravděpodobně z obsahu spisu nebylo možno zjistit, že bylo vydáno i rozhodnutí žalované ze dne 11.5.2022 o zamítnutí žádosti žalobce o změnu stupně invalidity, protože jinak by se i tímto rozhodnutím nepochybně zabýval pracovník žalované vyřizující tuto věc. Jak již soud konstatoval výše, jelikož není obsah dávkového spisu očíslován, nelze tudíž ani zjistit, jaký byl jeho skutečný obsah v době vydání rozhodnutí ze dne 3.11.2022.
15. Dále soud připomíná, že jestliže žalobce žádal o změnu výše invalidního důchodu, nelze mu zastavit výplatu invalidního důchodu v případě, že podle posudku v řízení o námitkách došlo k zániku invalidity k 13.7.2022. V takovém případě musí být zahájeno řízení z moci úřední ohledně posouzení trvání invalidity a znovu posouzení zdravotní stav za účelem zjištění, zda invalidita trvá, již skončila či došlo v mezidobí ke zvýšení stupně invalidity a na základě takového posouzení případně vydat rozhodnutí o odnětí či zvýšení invalidního důchodu. Žalovaná v této věci proto nepostupovala správně, jelikož námitky byly podány v řízení o žádosti žalobce ze dne 11.5.2022 o změnu výše invalidního důchodu a nikoli o žádosti z 18.1.2021 o invalidní důchod.
16. Soud zdůrazňuje ohledně části odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.11.2022, kde bylo na neočíslované druhé straně uvedeno, že z přezkumného posudku lékaře ČSSZ, pracoviště Plzeň, ze dne 27.9.2022 žalovaná zjistila, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. (postižení nervové soustavy), položce 9a (postižení středního ucha bradavkového výběžku - vleklé záněty s často recidivujícím výtokem vzdorujícím léčbě) přílohy vyhlášky, že citace položky 9a je však zcela nesprávná s ohledem na následující:

17. Položka 9a) kapitoly VI přílohy vyhlášky se totiž týká postižení periferních nervů, polyradikuloneuritidy, neuropatie - lehké funkční postižení, omezení zatížitelnosti jedné končetiny nebo její části, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Soud podotýká, že žalovanou uvedený obsah položky 9a se však správně týká kapitoly VIII (Postižení ucha, bradavkového výběžku, sluchu), přičemž položka 9 se týká postižení středního ucha a bradavkového výběžku a položka 9a) vleklých zánětů s často recidivujícím výtokem vzdorujícím léčbě, ale o takové zdravotní postižení se však v případě žalobce nejedná. Lze tedy uzavřít, že ani v této části odůvodnění nebyla žalovaná zcela přesná a uvedla nesprávnou citaci.
18. Po zjištění výše uvedeného soudu nezbylo než postupovat ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. a napadené rozhodnutí ze dne 3.11.2022 bez nařízení jednání rozsudkem zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení výše uvedené.
19. Po právní moci tohoto rozsudku žalovaná nejprve uvolní žalobci výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně od 24.12.2022, odstraní výše vytýkané nedostatky, přičemž soudu se jeví vhodným s ohledem na uplynutí delší doby znovu posoudit zdravotní stav žalobce ve vztahu k invaliditě, a poté žalovaná rozhodne o námitkách podaných žalobcem proti rozhodnutí ze dne 15.7.2022 (*o žádosti o změnu výše invalidního důchodu*), které mu bylo doručeno dle založené dodejky dne 25.7.2022. Tímto postupem bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20.3.2023 č.j. 16 Ad 1/2023-30, jelikož je nezbytné konečně rozhodnout o podaných nedatovaných námitkách žalobce prokazatelně doručených na pracoviště žalované dne 5.8.2022, tedy v zákonné lhůtě, proti rozhodnutí ze dne 15.7.2022. Tímto názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), případně provede další úkony, pokud vyvstane jejich potřeba.
20. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci vznikly náklady tohoto řízení ve výši zaplaceného poštovního při zaslání žaloby soudu, tj. 67,-Kč, jak je patrné z připojené obálky, proto bylo rozhodnuto, že předmětnou částku je žalovaná povinna mu uhradit a to na účet č. 2111993198/2700, na který mu byl zasílán invalidní důchod, a to ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 20. března 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně